

מסורת הש"ס

(א) לנעיל יט: שבת ע"ג.
 (ב) ונחית גט: [ומח' ע"ג].
 מ"ק ד: הוריות י"ב: ט"ז.
 דרומים פ"ה"א, (ג) וקריא (א).
 (ד) (והיה א' מ"ג).
 (ה) וז"ל נתן וע"י מריטו.
 (ו) וז"ל אכילה, (ז) ז"ל.
 (ח) וז"ל מוספת.
 (ט) וז"ל דלא.
 (י) וז"ל יקום: ד"ה דלא.
 ח"א וז"ל יקום: מ"ב ד"ה.
 ח"א וז"ל יקום: מ"ב ד"ה.
 פסח.

הגהות הב"ח

(א) בפסוקי תמן הכסף
 לאשה משמר ומח. י"ב.
 פירוש מה קודם להקריב
 הקרבן: (ב) ר"ש ד"ה.
 טעם לנ"ל כפן אכילה הלכה
 דכ"י מקריב אונן משוי
 נמי שליה ה"ד ואח"כ
 מ"ה ועבודתה ועורה
 לאנשי משמר יהוה
 אנו ראוי לתלות הלכה
 שליה נמי לא מצי
 משוי ה"ד ואח"כ מ"ה
 מקריב אונן דמצי:
 (ג) ד"ה הלכתי וכו' וקיימא
 לן. י"ב ע"י ט"ף דף ז'
 (ד) חוב' ד"ה אכילה וכו'
 משוי לה רש"י לקיש
 בהחולין וקאמר האוכל:
 (ה) בא"ד מח' דמצי בו
 ישרים דרבי ח' נדקיס
 ילו:

גילוי הש"ס

נ"ב אשר רבא. טעון זה
 נכ"מ דף קט ע"ב גופא
 ח"ר מרומי וכו' ונכ"מ
 מחיצתא שם כחנ כ"ס
 ה"א"ש ת"ח"ס ש"ל ח"ט
 דבר קאמר גופא ח"ט
 דע"י מיתר אחרית
 ודכוותה פסקה בגמ' וכו':

הגהות הגר"א

[א] חוב' ד"ה לנעיל וכו'
 עד פס"ד מוסבר נכ"מ
 עולה למתן וז"ל ט"ח
 ח"ל ח"ט ע"ה:

הגהות מהר"ב

[א] חוב' ד"ה א' א"ו וכו'
 נכ"מ והמורה ופס"ל
 מח"ד ע"ין שיה מקובלת
 ח"י"ק:

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קי.

דבי עבד ע"י הרהק עבודה היא. ללא מליטו ככהניס פסול
 כשניס אלא דנתנו חכמים שיעור עד שירתם כהכל שזמין
 (פולין ד' כ"ד): **אכילה גסה** זאו כזום היא. מפיק (ו) מדרש

לקיס דלמחר כהחולין (וינחם ד' ג. וס"ט) האוכל אכילה גסה ביום
 הכפורים פטור מלא (וטעמו וז"ל)
 דכפרק מי שמחר הריני נזיר ושמע
 (מזל דף כג. וס"ט) גבי הא דלמחר
 רבה בר רב מנה אמר ר' יוחנן מחי
 דכתיב (ס) נדקיס ילכו גם ופושעים
 ישלנו גם משל לשני בני אדם שאלו
 פסוקיהם אחד אכלו לשם מזוה ואחד
 אכלו לשם אכילה גסה זה שאלו
 לשם אכילה גסה ופושעים ישלנו גם
 א"ל ריש לקיש רשע קרית ליה נהי
 ללא עבד מזוה מן המיבוי מזוה
 מיהא עבד משמע דלא ידי חובה
 וי"ל דהתם לא קאמר דלא אלא דלא
 מיקרי רשע ועוד דהתם לא מיירי
 כזאכלו אכילה גסה ממש אלא כזאמר
 שאין אוכלו לשם פסוק אלא כדי
 להיות שבע מדע דלא קאמר אכילה
 גסה אלא לשם אכילה גסה ועי"ל
 דשמי אכילות גסות הן: **א' דאיכא**
 טהורין פסאין מי טעו עבדי. לרז
 שעת פריך דשמעית ליה לרז שעת
 דלמחר כפ"ק דיומא (דף ו:) טומאה
 דמיה נזכור ואי איכא טמאים
 וטהורין לא מצי עבדי טמאים ואיכא
 דפליגי התם וזמור דטומאה הותרה
 נזכור ואיכא טמאים וטהורים
 מנן עבדי טמאים:

[א] **לבעלי** מומין פהורין. מימה
 ועורה אמאי הויל לנעיל
 מומין: **תנינא** כ"ג מקריב
 אונן. מימה אמאי לא פריך נמי
 לרז שעת תנינא טמא מותר
 נקרבן לניזר:

למאי ג"ט לאפוקי ממתניתין.
 מימה אמאי לא קאמר
 לאפוקי מדכתיב דקאמר לעיל:
או אינו אלא המושב זה כפ"ל.
 מימה ה"מ מ"ל זה כפ"ל והלא און
 מתחייב כפ"ל אלא כדודלתא (א) דכתיב
 והמורה ופס"ל לא מתיב כדודלתא:
 א

אשם אחר שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו עד
 שלא הביא גזילו לא יצא נתן את הקרן ולא נתן את החומש אין החומש
 מעכב: **ג'ו'** ת"ר אשם זה קרן המושב זה חומש או אינו אלא אשם זה
 איל ולמאי נפקא מינה לאפוקי מדכתיב דאמר רבא גזול הגר שהחזירו כלילה
 לא יצא החזירו חצאין לא יצא מ"ט אשם קרייה רחמנא כשהוא אומר מלבד
 איל הכפורים הוי אומר אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה
 חומש או אינו אלא אשם זה חומש למאי נפקא מינה לאפוקי ממתניתין
 דתנן נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש אין החומש מעכב אדרבה
 חומש מעכב כשהוא אומר ויהשיב את אשמו בראשו וחמישיתו הוי אומר
 אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה חומש ובגמ' הגר הכתוב
 מדבר או אינו אלא המושב זה כפ"ל ובגמ' הגר הכתוב מדבר כשהוא
 אומר והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו הוי אומר מלבד כשהוא
 הכתוב מדבר גופא * אמר רבא גזול הגר שהחזירו כלילה לא יצא החזירו
 חצאין לא יצא מאי טעמא אשם קרייה רחמנא ואמר רבא גזול הגר שאין בו
 שוה פרוטה לכל כהן וכהן לא יצא ידי חובתו מ"ט דכתיב האשם המושב
 עד שיהא השבה לכל כהן וכהן בעי רבא אין בו למשמרת יהויריב ויש בו
 למשמרת

אין
 אשם אחר שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו עד
 שלא הביא גזילו לא יצא נתן את הקרן ולא נתן את החומש מעכב
 מעכב: **ג'ו'** ת"ר אשם זה קרן המושב זה חומש או אינו אלא אשם זה
 איל ולמאי נפקא מינה לאפוקי מדכתיב דאמר רבא גזול הגר שהחזירו כלילה
 לא יצא החזירו חצאין לא יצא מ"ט אשם קרייה רחמנא כשהוא אומר מלבד
 איל הכפורים הוי אומר אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה
 חומש או אינו אלא אשם זה חומש למאי נפקא מינה לאפוקי ממתניתין
 דתנן נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש אין החומש מעכב אדרבה
 חומש מעכב כשהוא אומר ויהשיב את אשמו בראשו וחמישיתו הוי אומר
 אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה חומש ובגמ' הגר הכתוב
 מדבר או אינו אלא המושב זה כפ"ל ובגמ' הגר הכתוב מדבר כשהוא
 אומר והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו הוי אומר מלבד כשהוא
 הכתוב מדבר גופא * אמר רבא גזול הגר שהחזירו כלילה לא יצא החזירו
 חצאין לא יצא מאי טעמא אשם קרייה רחמנא ואמר רבא גזול הגר שאין בו
 שוה פרוטה לכל כהן וכהן לא יצא ידי חובתו מ"ט דכתיב האשם המושב
 עד שיהא השבה לכל כהן וכהן בעי רבא אין בו למשמרת יהויריב ויש בו
 למשמרת

עין משפט
גר מוצה

קעו א מ"י פ"ד מה"ל
 כ"ל המקום ה"ל:
 קעו ב מ"י פ"ד מה"ל
 מעשה קדושת
 הלכה י'
 קעו ג ד מ"י פ"ד מה"ל
 ד מהלכות מ"ל
 המקום הלכה ב עי"ן
 השמעת וכו':
 קעו ד מ"י פ"ד מה"ל
 סגן עשין קעב:
 קעו ו מ"י פ"ד מהלכות
 ג"ל ח"ל המקום הלכה
 ו וז"ל ד מהלכות מ"ל
 המקום הלכה י':
 קעו ז ד מ"י פ"ד מה"ל
 ג"ל ח"ל המקום הלכה
 י':
 קעו ח מ"י פ"ד מה"ל
 ג"ל ח"ל מהלכות מ"ל:
 קעו ט מ"י פ"ד מה"ל
 ג"ל ח"ל מה"ל:
 קעו י מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"א מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ב מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ג מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ד מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ה מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ו מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ז מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ח מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו י"ט מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"א מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ב מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ג מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ד מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ה מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ו מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ז מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ח מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו כ"ט מ"י פ"ד מה"ל:
 קעו ל' מ"י פ"ד מה"ל:

תורה אור השלם

1. ואם אין לאיש גאל
 להשיב ראשו אליו
 האשם המושב לין לבחן
 מלבד איל הכפורים אשר
 יכפר בו ע"ל:
 במדבר ה' ח
 2. ואיש את קרשיו לו
 יהיו איש אשר יתן לבחן
 י' במדבר ה' י
 3. והתרעד את חזקתם
 אשר עשו והשיב את
 ראשו בראשו וחמישיתו
 יסף עליו ונתן לאשר
 אשם לו: במדבר ה' ז

מוסף רש"י

כהן גדול מקריב אונן.
 דכתיב שיהי דמתיב
 לאינו ולאנו לא יעשה וכן
 המקום לא ילא ולא מלל
 וכו' ודכתיב לין כמחיתם
 קדשים (ויחיים פו) ממת
 אלו וזמנו, שאינו נזיר
 ללאח מקדשותו ללא ויסל
 להיות עומד ומקריב, כי לא
 חילל עבודתו בקר, ומימה
 לא יפיק את כהן הדיוט שלא
 ילא חילל יוחא י' ובגמ' י'
 ויחיים פ"ט, ואינו חולק
 לאכול ליערב. כשפיטע
 מליטתו (ומחיס ע"ס) אלא
 הותרה כפ"ל אלא עבודה,
 וקדשים אכורים לאונן, קל
 וזמור מתעשר הקל
 שאמרה מורה לא אכלתי
 כלום ממנו (יוחא י').
 כשרואו אומר מלבד
 איל הכפורים, זה איל
 אשם שמילת על טעמת
 שקר שגשגט (וערו"כ כח).
 ח